

Διάσκεψη: 28.8.2014
Να Συμμοστωθῆ: 1.12.2014

Η Πρόεδρος

A-ΠΡΙΩΤΗ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ

Δικάσιμος: 13-02-2014

Εισηγήτρια: Όλγα Β. Νίκου

Διάδικοι: ΠΑΣΟΝΟΠ ΚΑΤΑ ΠΑΣΥΝΟ-ΕΣΥ

Πινάκιο: Η5-12

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

4886
1-12-2014

Το δικόγραφο της αγωγής, κατά το άρθρο 216 ΚΠολΔ, πρέπει να περιέχει, εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στα άρθρα 118-119 του ίδιου Κώδικα: α) σαφή έκθεση των γεγονότων τα οποία θεμελιώνουν κατά νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκηση της από τον ενάγοντα (ιστορική βάση της αγωγής), β) ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και γ) ορισμένο αίτημα. Τα πραγματικά περιστατικά πρέπει να είναι τόσα, όσα απαιτούνται για τη θεμελίωση της αξίωσης, να αναφέρονται δε αυτά με τέτοια σαφήνεια, ώστε όχι μόνο να μην αφήνεται αμφιβολία για την αξίωση του ενάγοντος που απορρέει από αυτά, αλλά ακόμη και κατά τρόπο ώστε ο εναγόμενος να έχει τη δυνατότητα άμυνας με ανταπόδειξη ή ένσταση κατά της αξίωσης του ενάγοντος. Αν λείπουν αυτά τα στοιχεία, το δικόγραφο της αγωγής είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας, το απαράδεκτο δε αυτό ερευνάται και αυτεπάγγελτα, ως αναγόμενο στην προδικασία, η οποία αφορά τη δημόσια τάξη, γι' αυτό η αοριστία αυτή δεν μπορεί να θεραπευθεί με τις προτάσεις, ούτε με την παραπομπή σε άλλα έγγραφα της δίκης, ούτε με την εκτίμηση των αποδείξεων. Διότι ναι μεν ο ενάγων μπορεί, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 224 εδ. β' σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 236 ΚΠολΔ, να συμπληρώσει, διευκρινίσει και διορθώσει με τις προτάσεις του κατά τη συζήτηση της υποθέσεως την ατελή έκθεση των πραγματικών ισχυρισμών του, θεραπεύοντας έτσι την ποσοτική ή ποιοτική αοριστία της αγωγής που αναφέρεται στην εξειδίκευση των θεμελιωτικών της αγωγής γεγονότων, δεν μπορεί όμως να αναπληρώσει περιστατικά, τα οποία παρόλο ότι είναι αναγκαία για την νομική της θεμελίωση, την παραγωγή δηλαδή του αγωγικού δικαιώματος, δεν περιλαμβάνονται στην αγωγή, δεν μπορεί δηλαδή να αναπληρώσει τη νομική αοριστία της τελευταίας (ΑΠ 300/2002 Δ/νη 2003.152, ΑΠ 1363/1997 Δ/νη 39.325, ΑΠ 1510/1992 ΕλλΔ/νη 35.368). Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 57-59, 299, 914, 932 ΑΚ προκύπτει

ότι, σε περίπτωση παράνομης προσβολής μίας εκ των πλειόνων εκφάνσεων της προσωπικότητας του ατόμου ή νομικού προσώπου, όπως π.χ. η τιμή και η υπόληψη αυτού, παρέχεται το δικαίωμα προς άρση της προσβολής και παράλειψη αυτής στο μέλλον, ακόμη δε και χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, αν συντρέχει επιπλέον και το στοιχείο της υπαιτιότητας και το δικαστήριο κρίνει ότι η προσβολή είναι βαριά. Ακολούθως, συνάγεται ότι η αγωγή, που έχει ως αίτημα αποζημίωση που στηρίζεται σε ορισμένη αδικοπραξία, πρέπει να περιέχει την πράξη ή παράλειψη (ανθρώπινη συμπεριφορά) του εναγομένου, το παράνομο αυτής, την υπαιτιότητά του (δόλος ή αμέλεια) τη ζημία που υπέστη ο ενάγων και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του νομίμου λόγου ευθύνης και της ζημιάς. Ιδιαίτερα, απαιτείται να αναφέρονται στην αγωγή, εκτός των άλλων προϋποθέσεων, και τα πραγματικά περιστατικά τα οποία θεμελιώνουν τόσο το παράνομο της συμπεριφοράς, όσο και την υπαιτιότητα του δράστη υπό τη μορφή του δόλου ή της αμέλειας. Εξάλλου, δεδομένου ότι η υπαιτιότητα, η οποία ορίζεται ως «η επιλήψιμη ψυχική στάση ενός προσώπου απέναντι στην παράνομη εξωτερική συμπεριφορά του», προσήκει μόνο σε φυσικά πρόσωπα, το νομικό πρόσωπο δεν αδικοπρακτεί, αλλά ευθύνεται για την αδικοπραξία είτε των οργάνων του είτε των προστηθέντων από αυτό προσώπων (υπαλλήλων, εργατών κ.λπ.). Συνεπώς, όταν ενάγεται νομικό πρόσωπο με βάση τις περί αδικοπραξιών διατάξεις, τούτο θα ευθύνεται είτε κατά τη διάταξη του άρθρου 71 ΑΚ, είτε κατά τη διάταξη του άρθρου 922 ΑΚ (ΕφΘεσ 3690/1995 Αρμ. 1996. 218). Ειδικότερα, σύμφωνα με την πρώτη από τις παραπάνω διατάξεις, το νομικό πρόσωπο έχει αδικοπρακτική ευθύνη στην περίπτωση πράξης ή παράλειψης των οργάνων που το αντιπροσωπεύουν, που έγινε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Ως όργανα του νομικού προσώπου νοούνται όχι μόνον τα πρόσωπα που το διοικούν κατά τους ορισμούς των άρθρων 65 έως 70 ΑΚ (καταστατικά όργανα), αλλά και εκείνα των οποίων οι εξουσίες συναλλαγής με τρίτους προσδιορίζονται στο καταστατικό, τη συστατική πράξη ή τον κανονισμό λειτουργίας του νομικού προσώπου, ακόμη και αν τα πρόσωπα αυτά δεν μετέχουν στη διοίκηση του τελευταίου, όπως λ.χ. είναι ο διευθυντής υποκαταστήματος (βλ. ΑΠ 1615/1999 Δ/νη 41.429). Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 922 ΑΚ, το νομικό πρόσωπο θα ευθύνεται για τη ζημία που προκάλεσε σε τρίτον παράνομα κατά την υπηρεσία του ο προστηθείς από αυτόν σε μια υπηρεσία. Προϋπόθεση της ευθύνης του αυτής, είναι ο προστηθείς, κατά την τέλεση της άδικης πράξης ή παράλειψης, να τελεί υπό τις οδηγίες και εντολές του προστήσαντος ως προς τον τρόπο εκπλήρωσης των καθηκόντων του. Επίσης,

προϋπόθεση της ευθύνης για αποζημίωση του προστήσαντος, αποτελεί η παράνομη και συνάμα υπαίτια κατ' αρχήν πράξη ή παράλειψη του προστηθέντος (βλ. ΕφΑθ 6676/1998 Δ/νη 40.1165). Την συνδρομή, όμως, της προϋπόθεσης ευθύνης κατά το άρθρο 922 ΑΚ, φέρει το βάρος να επικαλεστεί και να αποδείξει εκείνος που ζημιώθηκε από τη συμπεριφορά του προστηθέντος, προκειμένου να θεμελιώσει το δικαίωμά του προς αποζημίωση (βλ. ΑΠ 555/2000 Δ/νη 41.1577-1578), όπως επίσης θα πρέπει να διευκρινίζει (προκειμένου περί νομικού προσώπου) την ιδιότητα του φυσικού προσώπου σε παράνομη και υπαίτια πράξη ή παράλειψη του οποίου οφείλεται η ζημία του, δηλαδή ως οργάνου του νομικού προσώπου ή ως προστηθέντος αυτού (βλ. ΑΠ 1036/1999 και ΠΠρΑθ 1306/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινομένη αγωγή το ενάγον νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου ισχυρίζεται ότι το εναγόμενο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου έχει αναρτήσει στην ηλεκτρονική της διεύθυνση www.pasyno.gr το εκτιθέμενο στην κρινόμενη αγωγή κείμενο, στο οποίο περιέχονται ψευδείς και προσβλητικοί ισχυρισμοί και χρησιμοποιούνται φράσεις και λέξεις υβριστικές και ειρωνικές, όπως ενδεικτικώς αναφέρονται. Ότι μέρος του όλου κειμένου έχει δημοσιευθεί υπό τη μορφή άρθρου με τον τίτλο «Ο βάκιλος του ωχ» στο περιοδικό «Σύγχρονος Νοσηλευτής», ιδιοκτησίας του εναγομένου ν.π.ι.δ. Ότι με το επίδικο κείμενο το εναγόμενο παράνομα και υπαίτια πλήττει το κύρος του (ενάγοντος), την αξιοπιστία του και την πίστη των μελών του προς αυτό. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητεί, με απόφαση προσωρινά εκτελεστή, να καταδικασθεί το εναγόμενο ν.π.ι.δ. στην άρση της προσβολής και στην παράλειψη αυτής στο μέλλον, να αναγνωριστεί [όπως παραδεκτά περιορίστηκε το αίτημα της αγωγής από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, με δήλωση ^{της} ~~του~~ πληρεξουσίου δικηγόρου του, που έγινε στο ακροατήριο και καταχωρήθηκε στα πρακτικά συνεδρίασης του Δικαστηρίου, αλλά και με τις προτάσεις τους (άρθρα 223, 295 παρ. 1, 297 του ΚΠολΔ)] η υποχρέωση του εναγομένου να του καταβάλλει, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι ολοσχερή εξόφληση, το χρηματικό ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη και τέλος να καταδικαστεί το εναγόμενο στη δικαστική του δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο η ένδικη αγωγή, ~~παραδεκτός~~ και αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο

αρμόδιο (άρθρα 18 και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ) κατά την τακτική διαδικασία, αφού από τις διατάξεις των άρθρων 159 και 591 ΚΠολΔ προκύπτει ότι η εκδίκαση μιας υπόθεσης κατά την τακτική διαδικασία αντί της προσήκουσας ειδικής και γενικώς η μη τήρηση της προσήκουσας διαδικασίας, αυτή καθεαυτή, μη συνιστώσα έλλειψη ίδιας διαδικαστικής προϋπόθεσης, δε δημιουργεί καμία ακυρότητα ή απαράδεκτο, εκτός αν δεν εφαρμόστηκε ειδικός σ' αυτή δικονομικός κανόνας που έπρεπε να εφαρμοστεί και ο οποίος, προδήλως, περιέχει ή ευνοϊκότερες για τον εναγόμενο ή αυστηρότερες για τον ενάγοντα διατάξεις, εφόσον η διαφορά υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του δικάσαντος δικαστηρίου (ΟΛΑΠ 402/81, ΑΠ 922/99). Ειδικότερα, εφόσον η κρινόμενη δυσφημιστική ή εξυβριστική συμπεριφορά και γενικώς η προσβολή της προσωπικότητας συγκροτείται από ένα σύνολο εκδηλώσεων, που συνιστούν λογικώς, ενιαίο βιοτικό συμβάν και οι οποίες έγιναν, άλλη διά του τύπου (δημοσίευση σε περιοδικό), η οποία διαφορά εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία του άρθρου 681Δ ΚΠολΔ και άλλη με άλλο τρόπο (ανάρτηση σε ιστοσελίδα), η οποία (διαφορά) εκδικάζεται κατά την τακτική διαδικασία, η αγωγή του προσβληθέντος για την άρση της προσβολής και για την ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης από την προσβολή, ασκούμενη κατά την τακτική διαδικασία ενώπιον του καθ' ύλην αρμόδιου δικαστηρίου, είναι παραδεκτή, διότι το ενάγον μία ενιαία σχετική αξίωση προβάλλει, αποτιμώντας την σε ένα μόνο συγκεκριμένο χρηματικό ποσό, το οποίο και ζητεί με αυτή, ούτε είναι αόριστη ως προς τούτο, επειδή το τελευταίο δεν προσδιορίζει στο δικόγραφο της το ποσό, το οποίο απαιτούνταν για την ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης, από κάθε επιμέρους προσβολή της προσωπικότητάς του, λόγω του ότι μερικές από τις εκδηλώσεις του ενιαίου συμβάντος έγιναν και διά του τύπου, αφού με την εκδίκαση όλης της υπόθεσης κατά την αυστηρότερη τακτική διαδικασία, ουδεμία ωφέλεια (δικονομική) αποκομίζει το ενάγον, αλλά ούτε, αντιστοίχως, το εναγόμενο υφίσταται οποιαδήποτε δικονομική βλάβη (ΑΠ 14/2007, ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Ωστόσο, η αγωγή τυγχάνει στο σύνολό της αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης και ως τέτοια απορριπτέα ως απαράδεκτη, σύμφωνα και με τα οριζόμενα στις νομικές σκέψεις της παρούσας. Πιο συγκεκριμένα, στην κρινόμενη αγωγή εκτίθεται το περιεχόμενο του δημοσιευμένου κειμένου στην ηλεκτρονική διεύθυνση

www.pasyno.gr, χωρίς ωστόσο να γίνεται μνεία πότε και πόσες φορές αναρτήθηκε στη συγκεκριμένη ηλεκτρονική διεύθυνση και για πόσο χρονικό διάστημα παρέμεινε ανηρτημένο στο διαδίκτυο, ώστε να διακριβωθούν οι ακριβείς περιστάσεις, υπό τις οποίες έλαβε χώρα η δημοσίευση ή οι δημοσιεύσεις του επίδικου κειμένου του εναγόμενου, προκειμένου να διαγνωστεί ο τρόπος και ο βαθμός προσβολής ή μη της προσωπικότητας του ενάγοντος, και ώστε το μεν εναγόμενο να είναι σε θέση να αμυνθεί, και το δε Δικαστήριο να δύναται να ελέγξει το νόμο βάσιμο ή μη της κρινόμενης αγωγής. Επιπλέον, το ενάγον δεν αναφέρει στο υπό κρίση δικόγραφο ποιες συγκεκριμένες φράσεις ή λέξεις περιέχουν τους ψευδείς και προσβλητικούς σε βάρος του ισχυρισμούς, αρκείται μόνο στην ενδεικτική παράθεση κάποιων φράσεων και λέξεων (αυτολεξεί αναφέρει: «...η βλάβη του ενάγοντος νπιδ επέρχεται με τη χρήση υβριστικών και ειρωνικών λέξεων, φράσεων και εν γένει χαρακτηρισμών, όπως ενδεικτικά είναι οι κάτωθι...») και στη γενικόλογη αναφορά ότι τμήμα του κειμένου –δίχως να διευκρινίζει ποιο- έχει δημοσιευθεί σε περιοδικό ιδιοκτησίας του εναγομένου, ενώ ουδόλως αναφέρει ποια είναι τα αληθή γεγονότα σε αντιπαραβολή με τα αναφερόμενα αορίστως ως ψευδή. Επίσης, το ενάγον δεν αναφέρει στο δικόγραφο της αγωγής αν η προσβολή της προσωπικότητάς του επήλθε από ενέργεια ή παράλειψη ενός ή περισσότερων φυσικών προσώπων που ενήργησαν υπό την ιδιότητα του προστηθέντος ή του οργάνου του εναγομένου ν.π.ι.δ., εξαιτίας της οποίας υπέστη την αναφερόμενη στην αγωγή ηθική βλάβη. Περαιτέρω, δεν γίνεται επίκληση ούτε εκτίθενται στην αγωγή πραγματικά περιστατικά από τα οποία να προσδιορίζεται η μορφή της υπαιτιότητας (δόλος ή αμέλεια) των οργάνων ή προστηθέντων του εναγομένου. Τέλος, το ενάγον δεν αναφέρει συγκεκριμένα γεγονότα, που να δικαιολογούν αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς του εναγομένου, που ισχυρίζεται ότι υπάρχει σε βάρος του, και του επίσημου αποτελέσματος, όπως απαιτείται σύμφωνα με την προπαρατεθείσα νομική σκέψη, ήτοι δεν εκθέτει ποιοι συγκεκριμένοι ισχυρισμοί ή έστω φράσεις ή λέξεις που περιέχονται στο επίδικο κείμενο του εναγομένου είναι προσβλητικοί και ψευδείς, ποια ήταν τα αληθή γεγονότα περί των οποίων το εναγόμενο ισχυρίστηκε τα αντίθετα ψευδώς και σε τι συνίσταται η προσβολή της προσωπικότητάς του. Επομένως, το αγωγικό

δικόγραφο στερείται της παράθεσης, κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, του συνόλου των πραγματικών περιστατικών, τα οποία είναι απαραίτητα για τη στοιχειοθέτηση της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς του εναγόμενου, δυνάμει της οποίας προκλήθηκε η ηθική βλάβη του ενάγοντος και γεννήθηκε η αξίωσή του για άρση της προσβολής και για χρηματική ικανοποίηση. Τα ανωτέρω στοιχεία αυτά είναι αναγκαία τόσο για την άμυνα του εναγομένου όσο και για τη δυνατότητα του δικαστηρίου να τάξει το κατάλληλο θέμα απόδειξης και στη συνέχεια, με βάση το αποδεικτικό υλικό, να κρίνει, αν αυτά ήταν ικανά με τα διδάγματα της κοινής πείρας και μπορούσαν αντικειμενικά να επιφέρουν κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων το επιζήμιο αποτέλεσμα και αν το επέφεραν στη συγκεκριμένη περίπτωση. Συνεπώς, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως αόριστη, καθότι δεν μπορεί να αναπληρωθεί η νομική της αοριστία, η οποία συνίσταται στη μη έκθεση αυτών των περιστατικών που απαιτούνται κατά το νόμο για την παραγωγή του αγωγικού δικαιώματος του ενάγοντος. Η δικαστική δαπάνη πρέπει να συμψηφισθεί μεταξύ των διαδίκων (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 25 Ιουλίου 2014 και δημοσιεύτηκε στις 2014 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

ΑΡΙΘΜΟΣ

1647/2014

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Ευαγγελία Παλαιολόγου, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών με την παρουσία της γραμματέα Α.Κατσαρού.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 6 Οκτωβρίου 2014 για να δικάσει μεταξύ:

Των εναγόντων 1] Δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής Οργάνωσης με την επωνυμία **«ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ»** και τον δ.τ.

«ΠΑΣΟΝΟΠ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ιουλιανού αρ.42-46, νόμιμα εκπροσωπούμενης 2] [REDACTED]

κατοίκου Χαλανδρίου-Αθηνών, οδός Μεταμορφώσεως αρ.12 3]

[REDACTED] κατοίκου Κερατσινίου -Πειραιά, οδός Κανάρη αρ.27 και 4] [REDACTED] κατοίκου

Συκεών- Θεσσαλονίκης, οδός Στυλίδος αρ.10, που

παραστάθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Β.Βασιλόπουλο.

Των εναγομένων **1] ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ΔΑΓΛΑ**, με την ιδιότητα του ως εκδότη-διευθυντή και αρθρογράφου του τριμηνιαίου περιοδικού με τον τίτλο «Σύγχρονος Νοσηλεύτης», το οποίο εκδίδεται στην Αθήνα, οδός Β.Σοφίας αρ.117 και **2]** Δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής Οργάνωσης με την επωνυμία **«ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΟΥ ΕΕΥ»** και τον διακριτικό τίτλο **«ΠΑΣΥΝΟ-ΕΕΥ»**, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Β.Σοφίας αρ.117, που παραστάθηκαν ο πρώτος με και η δεύτερη από τον πληρεξούσιο δικηγόρο **Α. Παραρά**.

Οι ενάγοντες με τη με αριθ.κατ.1100/9.7.2013 αγωγή, Διαδικασίας Εργατικών Διαφορών, ζήτησαν όσα περιέχονται σ'αυτή.

Για την προκειμένη συζήτηση και μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου.

Το Δικαστήριο μελέτησε τη δικογραφία και Σκέφθηκε σύμφωνα με το Νόμο.

Handwritten signatures and a large diagonal line across the bottom of the page.

2° φύλλο της με αρ. 1647/14 Απόφασης Ειρηνοδικείου
Αθηνών [Διαδικασία Εργατικών Διαφορών]

Στην κρινόμενη αγωγή εκτίθεται ότι οι ενάγοντες αποτελούν συνδικαλιστικά στελέχη της πρώτης ενάγουσας-δευτεροβάθμιας οργάνωσης. Οι ενάγοντες, από την εκλογή τους σε θέσεις της διοίκησης της πρώτης ενάγουσας, όπως ισχυρίζονται, έχουν καταστεί αντικείμενο διαρκούς, απρόκλητης και κακόβουλης επίθεσης από τους εναγόμενους, δια μέσω του εντύπου που εκδίδουν και διευθύνουν, όπως αναλυτικά αναγράφεται. Από τα συκοφαντικά και εξυβριστικά δημοσιεύματα των εναγομένων, έχει πληγεί η τιμή και η υπόληψη των εναγόντων ως επαγγελματιών και συνδικαλιστών, για την αποκατάσταση δε της ηθικής τους βλάβης, δικαιούνται αποζημίωση ύψους 10000€. Ζητείται να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να καταβάλουν στους ενάγοντες το πιο πάνω ποσό, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, να υποχρεωθούν να παραλείψουν κάθε μελλοντική προσβολή της φήμης, προσωπικότητας, τιμής και υπόληψης τους, με απειλή χρηματικής ποινής 5900€ για την περίπτωση κάθε νέας παράνομης προσβολής και την προσωρινή κράτηση του πρώτου εναγόμενου διάρκειας τριών μηνών, να δημοσιευτεί η απόφαση στο έντυπο «Σύγχρονος Νοσηλευτής» με καταδίκη των εναγομένων σε χρηματική ποινή ποσό 2000€ για κάθε ημέρα καθυστέρησης και να καταδικαστούν στην δικαστική δαπάνη.

Η αγωγή αρμόδια και παραδεκτά φέρεται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό [αρθρ.14παρ.1, 25ΚΠΟΛΔ], με την προκειμένη ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών αρθρ. 663επΚΠΟΛΔ και πρέπει στη συνέχεια, να ερευνηθεί αν είναι νομικά και ουσιαστικά βάσιμη.

Από όλα τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα αποδεικτικά μέσα και συγκεκριμένα από τη με όρκο κατάθεση του μάρτυρα ανταπόδειξης, την χωρίς όρκο κατάθεση του δεύτερου ενάγοντα, που δόθηκε νόμιμα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και περιλαμβάνονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης τούτου, από όλα τα έγγραφα, μερικά από τα οποία μνημονεύονται ειδικότερα στη συνέχεια και από τις άμεσες και έμμεσες ομολογίες των διαδίκων, όπου ειδικά και περιοριστικά αναφέρονται πιο κάτω, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά.

Ο δεύτερος, τρίτος και τέταρτος ενάγων είναι νοσηλευτές το επάγγελμα και στελέχη της δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης ΠΑΣΟΝΟΠ-πρώτης ενάγουσας.

Η δεύτερη εναγομένη, δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση είναι ιδιοκτήτρια τριμηνιαίου περιοδικού με τον τίτλο «Σύγχρονος Νοσηλεύτης», εκδότης της οποίας είναι ο πρώτος εναγόμενος.

Το περιοδικό αυτό στη στήλη του «ο Βάκιλος του Ωχ», υπεύθυνος της οποίας είναι, κατά δήλωσή του, ο πρώτος εναγόμενος [βλ. δημοσίευση στο τεύχος 12/2009], προβαίνει σε δημοσιεύσεις άρθρων, στα οποία σατιρίζει πρόσωπα και γεγονότα, με μορφές του ζωικού βασιλείου.

3^ο φύλλο της με αρ. 1647/14 Απόφασης Ειρηνοδικείου
Αθηνών [Διαδικασία Εργατικών Διαφορών]

Οι ενάγοντες πιστεύουν ότι, με τον τρόπο αυτό, φωτογραφίζονται και σατιρίζονται στα προσαγόμενα δημοσιεύματα των τευχών 25/2013, 27/2013, 28/2013. Το περιεχόμενο όμως των δημοσιευμάτων αυτών, δεν προέκυψε, ότι έπληξε την προσωπικότητα των εναγόντων, ούτε προσέβαλε την τιμή τους, αμφισβήτησε δηλαδή την ηθική και την κοινωνική τους αξία, τόσο στην ιδιωτική όσο και στην επαγγελματική τους ζωή, δεδομένου ότι και αυτός ο πρώτος ενάγων αόριστα αναφέρεται ότι έχει εισπράξει «αρνητικά σχόλια» από τα δημοσιεύματα, ενώ η μείωση των μελών της ομοσπονδίας τους «δεν οφείλεται ακριβώς στα δημοσιεύματα» αλλά και σε άλλους παράγοντες [ανακοινώσεις στο νοσοκομείο, καταγγελία].

Επομένως δεν αποδείχθηκε ότι τα επίδικα δημοσιεύματα, σε μια μάλιστα στήλη, η οποία από την εμφάνισή της έχει σατιρικό και χιουμοριστικό χαρακτήρα, περιέχουν εξυβριστικούς, δυσφημιστικούς ή πολύ περισσότερο συκοφαντικούς ισχυρισμούς.

Μετά από αυτά, η αγωγή, η οποία είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 57, 59, 914, 919, 920, 932ΑΚ, Ν.1178/1981, πρέπει ν' απορριφθεί ως